

Razvalina življenja

v izvedbi KUD »Koželj-Rog«

Finžgarjeva »Razvalina življenja« je bila prva igra po osvoboditvi, ki sem jo po pooblastilu tedanje okrajne ljudske prosvete še z dvema drugima tovarišema ocenjeval v celjski okolici. Po tekmovalnem pravilniku smo sicer ocenjevali tudi izbiro dela, idejno pravilnost podajanja itd., itd. Vendar so bili to časi, ko smo se v vsesplošni vnemi ostalih ljudskih množic pri obnovi porušene domovine zavzemali bolj za vneto in gorečnost do ljudskoprosvetnega dela, ki sta vela iz naših amaterskih odrov. Na odru nismo gledali igralcev, ne iskali režiserja, marveč le borbene nadaljevalce naše ljudske kulturne tradicije, hkrati pa orače in sejale na naši novi ljudski kulturnoprosvetni njivi. Toda od tistih dni pa do danes smo naše njive zorali in posejali: imamo že kar lep kup izdanih in z režijskimi nasveti dopolnjenih iger, gledaliških priročnikov, za seboj nič koliko, čeprav še vedno ne dovolj, igralških in režiserskih tečajev. Zato si na odru danes ne želimo videti zgolj navdušene in požrtvovalne družine amaterjev, ne samo zvestih izpolnjevalcev kakšnega kulturno-prosvetnega plana sindikalne organizacije, temveč nekaj trajnejših ali vsaj polnejših

sadov, četudi le amaterskega gledališkega udejstvovanja.

S tega vidika zasluži oceno tudi zadnji nastop Vernikove igralske skupine s Finžgarjevo »Razvalino življenja« dne 24. novembra. Pravim Vernikove skupine, saj je Cvetko Vernik — kolikor prilike sam poznam in kakor je mogoče razbrati iz lista, ki ga je društvo za predstavo izdalo — alfa in omega igralskega odseka društva. Zal mi prostor ne dopušča, da bi se ustavil pri poedinostih. V častno priznanje delavni gledališki družini bodi podčrtan predvsem napredek od njene lanske uprizoritve »Cvrčka« pod vodstvom istega režiserja, napredek v podajanju, opremljenosti in zlasti v jeziku. Kolikor podajanje ni bilo povsem v skladu z idejo dela in mogoče tudi ne z režiserjevo zamisljo, gre to predvsem na račun začetništva; to pa je v nestalnih amaterskih družinah vedno nujno zlo, ki ga pa ob določenih vrlinah nastopajočih še vedno radi spregledamo.

Bodi pribito še to, da je bila predstava lep odraz prizadevnosti tako organizatorjev, kakor izvajalcev po duhovni obogatitvi njih samih in njihovega okolja.

Slavnostni koncert zboru Slovenske filharmonije

V vrsti proslav Ustanovitve nove Jugoslavije, ki so se izvršile v delovnih kolektivih, solah in ustanovah, je bila nedvomno najslavesnejša centralna proslava, ki jo je organiziral MO LPS v veliki dvorani Doma OF in katere program je poleg govora sekretarja MK KPS Vinka Šumrada izpolnil vokalni koncert zboru Slovenske filharmonije.

Zbor Slovenske filharmonije je pod vodstvom dirigenta Joža Hanca nastopil v prvem in zadnjem delu sporeda kot mešani, vmes pa kot moški in posebej kot ženski zbor. Na sporedu je imel Lajovica (Lan, Kiša in Zeleni Jurij), Adamič (Vragova nevesta, Mara v jezeru in Da bi jaz znala), Simonič (Za šašico riže, Plovi, plovi in Zvegljica), Marolta (Ni mi volja), Bu-

čarja (Uspavanka), Danona (Kozara) in Vrabca (Bilečanka).

Cep rav bi za tak praznik vseljidskega značaja bil primernejši vseljidski koncertni program, je bil tudi ta program nesporno kakovitejši. Vendar v pogledu izvajanja ni ogtel; nekaj je k temu pripomogla prevladujoča molovska melodija, nekaj pa pevsko nerazpoloženje zboru, ne da bi hoteli s tem prezreti siceršnje razpoloženje in požrtvovalnost filharmonikov, s katero prihajajo v Celje. Petje ni bilo vseskozi eksaktno, namreč tako, s kakršnim so nas peveci navdušili in prevzeli pri prejšnjih nastopih.

Končno smo v programu pogrešali tudi pesem, ki bi povečala slovenski del borbe za ustvaritev današnje Jugoslavije.

Galerijski oddelek Mestnega muzeja

Otvorjen v čast praznika Ustanovitve nove Jugoslavije 29. novembra

Uprava Mestnega muzeja je v strem-ljenju, da bi naš muzej obsegal tudi zbirko likovnih umetnin, urejenih po zgodovinsko razvojnem potoku, ki bi pomagale gledalcu primerjati ustvarjalne napore duha preteklih družbenih obdobij s sodobnim, hkrati pa razvijale smisel za likovno umetnost in bistrile gledalčovo lepотно pojmovanje, in do-jemanje, pripravila in uredila v Mestnem muzeju nov, t. j. galerijski od-delek.

Oddelek je v čast praznika Ustano-vitve nove Jugoslavije odprl ob pri-stojnosti zastopnikov celjskega kultur-nega življenja predsednik mestnega Sveta za prosveto in kulturo profesor A. Aškerc. V otvoritvenem govoru je pozdravil hvalevredno stremljenje Mestnega muzeja, da bi nudilo stalno možnost uživanja likovnih umetniških vrednot, likovnega izraza ljudske ustvarjalne sile in volje na poti k na-predku. Kolikor je namreč možnost spoznavanja in uživanja literarnih umetnin dostopnejše in enostavnejše, toliko je spoznavanje likovne umetnosti vezan na zahtevnejše pogoje, ki jih more v zadostni meri nuditi le vele-mesto, ki si lahko ustvari popolne in samostojne umetnostne galerije. Zato je ta oddelek toliko bolj pozdrava vreden, pa čeprav gre v našem primeru

le za skromen začetek, saj bo kljub skromnemu obsegu opozarjal naše ob-činstvo na enako pomembne kulturne stvaritve — kakor je n. pr. knjiga — ki jih ne smemo pozabiti ali spregle-dati, dokler so iskren odraz življenja in mišljenja našega ljudstva, med ka-terimi so ta dela nastala.

Nato je povzel besedo muzejski rav-natelj Tone Stupica. Podčrtal je dvojni namen novega oddelka, ki pomeni raz-širitev razstavnega organizma celjske-ga muzeja tudi na področje likovne umetnosti. Prvi je vzgojni, po katerem naj oddelek nudil prvi vpogled v raz-voj likovne umetnosti, drugi pa znan-stven, ker so — četudi niso slovenske-ga porekla — naša last, t. j. odraz na-šega materialnega in duhovnega živ-ljenja, saj so nastala na že od nekdaj naših tleh. Zdaj so prinešena iz raz-nih graščin in bogatih meščanskih sa-lonov in razstavljena v tem oddelku kot celici bodoče galerije, postala ljud-ska last tudi v pogledu uživanja.

Zbirka obsega okrog 20 del pretežno slikarske, pa tudi kiparske umetnosti iz pozne gotike, renesanse in baroka. Med njimi je nekaj edinstvenih in zato visoko vrednih primerov. Med portre-tisti iz srede 19. stoletja je zastopan tudi ljubljanski slikar Anton Karin-ger (1829—1870).

Braslovška šola je spet ponos vaščanom in okolici

Braslovčanom je še v spominu kri-tika, ki jo je pred dvema leti objavil celo ljubljanski radio, da je braslov-ška šola v obupnem stanju. Šola je bila med vojno močno poškodovana in vaščani so jo prvotno obnovili le od zunaj, na znotraj pa je bilo še vse razdejano. Od ključ na vratih pa do

V LOKAH PRI SV. JURIJU OB TA-BORU ŽELIJO IZOBRAZBE

Ne dolgo od tega je bil na tamkajš-nji šoli roditelski sestanek. Uspeh tega pogovora med učiteljstvom in starši je bil zelo zadovoljiv. Sklenili so na primer, da bodo z lastnimi sred-stvi obnovili šolo. Vsaka kmetinja bo dala na primer en hloč za ureditev novih tal. Starši se bodo bolj brigali za izobrazbo svojih otrok, posebno ti-stih, ki so šolo obiskovali med oku-pacijo in precej zaostali. Zato so skle-nili ustanoviti čez zimo splošno izo-brazevalni tečaj, katerega bo obiskova-lo 28 izvenšolskih fantov in deklet, kuharski in gospodinjski tečaj s 33 slušatelji in tečaj za šivanje z 19 mla-denkami. Ustanovili bodo tudi šahov-ski krožek in odbojniško sekcijo.

Ločani si tudi želijo radio aparata, ki ga doslej vsa okolica ne premore. Tega bi imeli v šoli in ga hodili po-slušati. Upajo da jim ga bodo okrajni forumi preskrbeli po znižani ceni.

najnujnejšega šolskega inventarja je manjkalo vse do šip na oknih. Šolski upravitelj še dosedaj ni zbral vsega raznošenega inventarja, večji del pa ga je zbral s pomočjo organov KLO. Po prevzemu šole je učiteljstvo s po-močjo učencev v gospodarstvu uredilo prostore, učilnice, pionirsko sobo itd. Tu je strokovno znanje učencev v go-spodarstvu prišlo do veljave in izraza. Dosti so pripomogli tudi pionirji. Mno-ga je pri ureditvi šole pomagal tudi KLO, posebno skrb pa sta šoli po-svečala predsednik Kodre in tajnik Omladič.

Letos sta bila na šoli nastavljeni tu-di zakonca Kolar. Mož France je pre-zevl vodstvo šole, njegova žena pa je prišla iz šoštanjskega okraja, kjer je zaslovela kot odlična vzgojiteljica.

Upravitelj je šolo sedaj uredil ta-ko, da je zopet v ponos vaščanom in okolici in kar je glavno, šolski in-spektor je ugotovil znaten dvig kva-litetnega pouka.

TOČEN NADIMEK

»Čujte sosed! Zakaj me vedno ime-nujete s slepičem?«

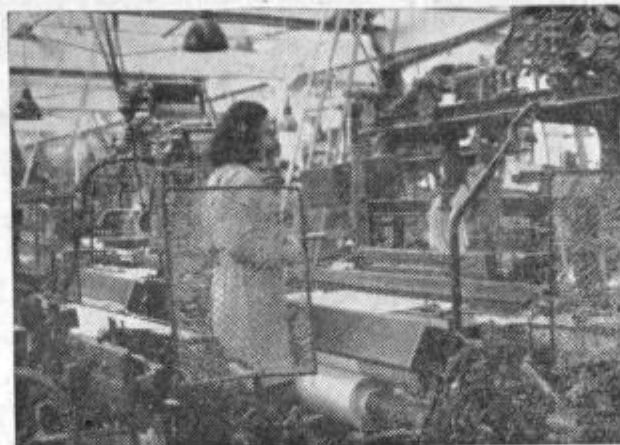
»I, zakaj? Vedno ste razdraženi kot slepič, poleg tega pa nihče ne ve, zakaj sploh ste. Natančno ko s slepi-čem.«

PETLETKO

so končali 65 dni pred rokom

V severozahodnem delu mesta Celja stoji Tkalnica hlačevine o kateri se je v zadnjem času prav malo pisalo. Vzro-kov za to je več, eden glavnih je, da se je podjetje moralo boriti s preskrbo s surovinami, katere so z ozirom na mednarodni položaj poskočile v ceni, s tem je pa tudi postal uvoz otežkočen. Kolektiv v podjetju je moral varčevati s surovinami in zmanjšati število stro-

luje bogat asortiment bombažnih tkanin za perilo, ženske in moške obleke, saj njega število že presega 40 artiklov. Vendar s tem še ni doseženo to, kar bi pravzaprav moralo nuditi trgu. Kvali-teta izdelkov se je sicer precej izboljšala, vendar pa še ni dosegla ravni, ka-tera bi povsem zadovoljila potrošnike. Pomanjkanje barv, raznih kemikalij odgovarjajoče preje itd. zavira izpolnje-

Vsakemu gibu tkalskega stroja pazljivo sledi bu-dno oko pridne tkalke.

jev v obratovanju. V sodelovanju upra-ve podjetja s partijsko in sindikalno organizacijo ter delavskim svetom, je kolektiv sklenil izdelovati artikle, za katere je povpraševanje na domačem trgu.

Izbira artiklov se je povečala tako da podjetje danes že v glavnem izde-

vanje želj potrošnikov. Podjetje bo mo-ralo posvetiti temu vprašanju največjo skrb, če bo hotelo ostati konkurenčno na trgu.

Vsi ti momenti nalagajo delavskemu svetu velike naloge. Poleg velikih fi-nančnih izprememb, katere so morali na zasedanjih reševati, so se največ ba-vili z vprašanjem proizvodnje. Obnovili

Zima na duri - „v peč si zakuri“

»Obljuba dela dolg« se je v eni iz-med prejšnjih števil glasil članek, ki je kritiziral slabo preskrbo delavcev v okraju Celju-okolica. Vsi dobro pozna-mo način, po katerem so potrošniki me-sta prejeli kurivo. Vsi potrošniki, ki so uživali prednost garantirane pre-skrbe, so dobili na tej osnovi tudi »K« nakaznice. Okraj je na podlagi teh na-kaznic dobil nalog od glavne direkcije za dobavo določenih količin drv za mesto. Tako so na primer v vsoti 2600 pr. m. drv bila mišljena tudi drva za delavce, ki sicer stanujejo izven me-sta, delajo pa v industriji in v ustano-vah na področju Celja. Toda kaj se je potem zgodilo? Pred delitvijo drv je po-verjenosti za preskrbo MLO, morda tudi Kurivopromet, začelo »razmišljati, zakaj bi raje ta drva ne dobilo zgolj mestno prebivalstvo. Izhod za tak ukrep je bil kaj enostaven: Vse kurivo nakaznice potrošnikov, ki stanujejo v mestu, so enostavno prežigali in ob-javili veljavnost samo prežigosanih kart. Delavcem, ki stanujejo v okolici, pa so svetovali, naj grejo drva iskati na okraj. To pa vključuje dejstvo, da je za dotične delavce že bila nakazana količina drv v celotni dobavi za me-sto. Pripominjamo, da je do 20. X. t. l. Celje dobilo ne samo 2600 pr. m., tem-več 3500 pr. m., torej 900 pr. m. več. Zato bi bilo prav, če bi MLO te odvis-ne količine dodelil okoliškim delavcem, toda tudi tega ni storil.

Težko je razumeti pisce člankov v »Slov. poročevalcu«, »Delavski enot-nosti« in »Sav. vestniku«, ki govore, da je predsednik OLO obljubil nov kontingent. Obljubljeni pa je bila na skupnem sestanku le prioritarna do-bava drv v okviru odobrenih količin. To je, da bo Celje prvenstveno dobilo svoje količine, potem šele okolica.

Okrajni ljudski odbor smatra, da ni dal samo odobrenih 2600 pr. m., tem-več 3500 pr. m., ki jih je Celje brez vsakega odobrenja vzelo. Tistemu pa ki je pisal, oziroma onim, ki so nasve-

tovali pisanje člankov o povečanju kon-tingenta in dobavi novega, povemo le toliko, da bi si delavci sami naku-pili drva pri kmetih, če bi tak nakup bil možen. Možen pravimo zaradi tega, ker odkup drv pri neposrednih proiz-vajalcih je še vedno zelo otežkočen. V takem primeru bi naše pisarjenje iz-ostalo, kajti delavcem po vsem tem časopisnem prerekanju ne bo prav nič topleje pozimi.

Okrajno poverjenstvo se trenutno trudi, da napako, ki so jo napravili v mestu, razišče do podrobnosti, prav-tako pa skuša stakniti vsaj nekaj drv za najnujnejše kritje potreb.

K vsemu je treba pripomniti še to, da je »Kurivo« MLO Celje prodalo 124 pr. m. drv v Italijo in to iz kon-tingenta za široko potrošnjo, ki jim je bil odmerjen v Rogatcu v izmeri 3800 pr. m. od Gozdnega gospodarstva Celje.

Da bi bila slika o stanju preskrbe z drvmi še jasnejša, dodajamo še to: Zelo pereče vprašanje preskrbe z drvmi je za one člane sindikalnih po-družnic, katerih podružnice niso ho-tele prevzeti sečnje na panju (Cinkar-na, Emajlirana, Tkalnica hlačevine, DES obrat Celje, Tovarna sadnih sokov, Juteks Zalec, Tovarna nogavic Polzela, Tovarna kemičnih izdelkov Celje). — Omenjene podružnice niso hotele pre-vzeti drv na panju z raznimi izgovori, da nimajo delovne sile in prevoznih sredstev, da so stroški proizvodnje za 1 pr. m. večji kot stane 1 pr. m drv na prostem trgu itd.

Pravilen odnos za preskrbo svojega članstva z drvmi so pa zavzele slede-če sindikalne podružnice, katere so prevzele sečnjo na panju: Železarna Store je nasekala 3000 pr. m., Beton Celje 360 pr. m., Pivovarna Laško 135 pr. m., sindikat MLO Laško 156 pr. m., Trafopostaja Laško 200 pr. m., Volna Laško 400 pr. m.

Po odbitku količin, katere so pre-vzele te sindikalne podružnice, je še na razpolago pri Gozdnem gospodar-stvu Celje 5749 pr. m. drv na panju.

Čez tristotisoč dinarjev za Slovenski kulturni dom v Trstu

Razgibanost nabiralne akcije v okraju Celje - okolica. - Novi darovalci

Nabiralna akcija za postavitev Slovenskega doma v Trstu se je v zadnjem času v okraju Celje-okolica dokaj razgibala. Zanje je precej zanimanja zlasti tam, kjer so se po-žrtvovalni aktivisti zanj zavzeli in pravilno prikazali ljudem njen pomen. Trst je drag vsakemu Slovincu. Ob besedi Trst nam vsa-kočrat zadrti srce v boli, da je to mesto ob slovenskem Jadranu zopet ostalo izven meja Jugoslavije. Zavedamo se, da stori-mo za naš Trst nemara premalo, ko pomisli-mo, kaj počne šovinistična Italijanska irendenta ne le glede Trsta temveč vsega Slovenskega Primorja, Istre in celo Dalmacije. Daleč smo od vsakega šovinizma, toda kar je naše, to mora tudi ostati naše, to bomo ljubosum-no čuvati danes in vedno. Ako hočemo naši bratje zgraditi sebi in svojim potomcem sredi Trsta svoj dom in s tem izprati slovensko zaka-snojenost v Trstu, potem morajo čuťiti in dejansko imeti pri tej tako važni in po-membni akciji ob svoji strani stremen ves slo-venski narod. Nekdanje zbirališče in kulturno žarišče Slovencev »Naredni dom« so fašisti poigali, da bi tako zbrisali vsako sled slo-venstva v Trstu. Ob trudu in zalaganju in s patriotsko požrtvovalnostjo vseh Slovencev pa bo zrastel v Trstu nov dom, ki naj priča o bitju slovenskega življa in njegovi življenjski sili v tem mestu, ki je priroden del slo-venske zemlje.

Tako je treba razumeti in v tem duhu iz-vajati akcijo. Tako so marsikje tudi razumi ali akcijo izvajali. O tem med drugimi kraji priča Laško, kjer so kulturna društva pri-redila dostojno in kvalitetno kulturno pri-reditev z lepim uspehom.

Nabiralni akciji je treba dati žirno, to je, akcija naj zajame čim več vnetih aktivistov — nabiralec in seveda tudi darovalec. Naj ne bo zavednega Slovence, ki se ne bo od-oval klica bratov v Trstu in Slovenskem Primorju za ljubeznijo, razumevanjem in s primeranim prispevkom. Za to so v prvi

vrsti poklicane organizacije Fronte, pa tudi vse druge kulturne in politične organizacije, kakor tudi prosvetne in gospodarske usta-nove. Nekateri odbori Fronte so akcijo v tem duhu izvajali in jo že tudi zaključili. Poleg Vojnika, ki smo ga omenili zadnjič, moramo točrat pohvalno imenovati še Griže in Petrovče. Svoje patriotske dolžnosti pa niso storili tisti odbori OF v večjih gos-podarsko in kulturno močnejših središčih v okraju, kjer so nabiralni bloki običajni od meseca junija sem v predalih in bi nemara tam ostali, ako ne bi prizadeti ponovno opozarjali nanje. Pomena akcije niso razu-meli tudi oni odbori, ki so mnenja, da bi vzeli nekaj denarja kar iz odbove blagajne brez razpčevanja blokov med članstvom, ali pa, kjer bi posamezni člani odbora kar sami »odkupili« nekaj blokov, glasčih se na manjše zneske, ker se baje nabiralna akcija med ljudstvom itak »ne izplača« izvajati. Ali odgovarja resnici, da zavedni Slovenci ne bi prispevali vsaj najmanjšega zneska za slo-vensko stvar v Trstu? Nasprotno! Marsikje so se ljudje začudili, da o stvari nič ne vedo.

Ob podjetja, ki so se že odzvala s pri-mernimi zneski, se še ni zvrstila vrsta na-daljšjih podjetij v okraju. Tudi več sindi-kalnih organizacij je ni obračunalo prejetih blokov in ne da glasu od sebe. Od kulturno-prosvetnih društev pa je treba s priznanjem omeniti oni v Laškem in Sentjurju ob Ta-boru, ki sta pridržali pridrevite v ta namen. Sledila naj bi njima še druga društva s pri-reditvami, ki bodo zainteresirale prebivalstvo za stvar Trsta.

Svoj delež pri akciji naj bi imela tudi šolska mladina. Med darovalci naj bi bil po možnosti sleherni šolarček s svojim skrom-nim prispevkom. Osnovni šoli v Sentjurju in Sentpetru sta izvedli akcijo s primernim pogovorom o Trstu. Tudi ponekod drugod je šolska mladina pridno in uspešno sodelovala

so strojni park v barvarni in belilnici. Obnovitev barvarne in belilnice terja precejšnje investicije, katere pa kolektiv s polnim razumevanjem vlaga, ker vidi v tem racionalnejšo proizvodnjo in kvalitetnejše izdelke. Poleg teh ve-likih del so v podjetju odstranili ne-broj malih nedostatkov na strojnem parku in tehnološkem procesu. Izostan-ki so se znižali za 3 odstotke, neopravi-čeni pa od 1,1 na 0,2 odstotka. Razum-ljivo je, da ta procent še ne zadovoljuje ter da bo potrebno v tem pogledu še marsikaj storiti. Število administrativ-nega osebja so znižali za 29,8 odstotkov. Pri sestavi pravilnika o plačah in hove razporeditve delovnih mest je delavski svet znižal število delovnih mest za 82, kar znaša 11,2 odst. vsega delavstva.

Zalaganje kolektiva, visoka storilnost, pravilno delo uprave podjetja in po-vezava s partijsko in sindikalno organi-zacijo, vse to je pripomoglo, da so že 28. oktobra 65 dni pred rokom dosegli petletni plan podjetja. K temu uspehu so največ prispevali požrtvovalni udar-niki, katerih je 177 ter 14 tovarišič, ki so svoje petletne planske naloge že iz-vršile ob koncu leta 1949.

Izkušnje, katere si je pridobil kolektiv Tkalnice hlačevine v Celju bodo bogato koristile, da bi dosegli čim večjo storilnost, ki bo izboljšala živ-ljenjske pogoje delovnih ljudi.

Recite, če je to prav?...

Ni dolgo od tega, ko je Prislanova iz Poljan nad Rečico v Zgor. Sav. dol. čakala z bolno hčerko in sinčkom na rešilni avto v Okonini. Ves popoldan je čakala na avtomobil, ki je pripeljal šele ob 8. uri zvečer, v celjsko otroško bolnico so prišli šele po devetih uri. Otroka sta zbolela za škrlatinko. Že-na je prosila dežurno uslužbenko, če lahko počaka v sprejemni sobi do jutra. Uslužbenka ji je rade volje ustregla. Kmalu za tem pa je prišla neka medicinska sestra, ki je Prisla-novo napotila iz sprejemnice na hod-nik. Od tam pa jo je pregnal dežurni zdravnik. Žena je nato prenočila v uti poleg bolnice.

Zakaj celjska bolnica nima vsaj ene sobe, kjer bi matere, ki ponoči pripel-jejo otroke iz oddaljenih krajev, kot je bil to primer, s Prislanovo, ki je prišla izpod Mozirskega sedla, lahko prenočile. Razumljivo je, da si matere sredi noči ne vedo pomagati.

Uspehi zadružne ekonomije v Družmirju

Zadružna ekonomija v Družmirju pri šoštanju je že pospravila vse je-senske poljske prideleke. Prav dobro je obrodil krompir, zelje, korenje in repa, nekoliko slabše pa pesa. Tudi sadno dreveje je letos dalo mnogo več kot lani. Ekonomija prodaja vse pri-delke preko zadrage. Poseben uspeh so letos imeli pri paradizniku. Na 200 sadikah je zrastle nad 300 kg paradiz-nikov. Globoko jesensko oranje so kon-čali med prvimi, njihov traktor je oral tudi okoliškim kmetom. Ekonomija ima dva silosa, katere je že napolnila z zim-sko krmo. Posebne uspehe beleži eko-nomija tudi pri prodaji mleka. Letos je do začetka oktobra oddala nad 10000 l mleka in to od 9 krav, kar je gotovo lep napredek. Toda tudi tam niso brez težav. Muč jih pomanjkanje delovne sile in strojev. Odložili so se, da bodo za stroje žrtvovali nekaj lesa. Na kon-cu naj omenimo še odbor Kmetijske zadruge splošnega tipa, ki bi moral dati ekonomiji več pomoči kot doslej.

Da bi imeli i nabiralci i darovalci in vsa naša javnost v okraju pregled in pa tudi kontrolo nad potekom akcije ter zbiranjem in odvajanjem prispevkov, bo Akcijski odbor od časa do časa objavljati prejeete prispevke. Tako bomo vsi lahko spremljali akcijo, se zanje zanimali in se vzpodbujali pri iz-vašanju iste ter tako obenem manifestirali svoja čustva do naše zemlje in bratov on-ostan meje.

Po zadnji objavi v Savinjskem vestniku so prispeli ti-le prispevki: OF Petrovče 2000 in vsaki odbor Arja vas 500 din, Griže 2500, Laško 1620, Store 1100, Rifengozd 350, Pol-zeča 3000, Prevorje 100 in Sentjurj pri Celju 3015 din; dalje: Okrajna gasilska zveza 3000, SKUD Laško 2350, šola šentpeter ob Savinji 1135 din. Po obvestilu OSS v Celju so tjakaj nakazali svoje prispevke iz okraja Celje-okol-ica, kar se šteje v dobro Akcijskega odbora Celje-okolica: Kladivarna Vitanje 1000, obrtni delavci Store 250, obrtni delavci Frankolovo 250, Sindikat delavcev in nameščencev Betona v Storaž 16.000 in Sindikat delavcev Kladiv-arne v Vitanju 3870 din. Tako smo preho-rzili tri stote dinarjev nabranih denar-nih prispevkov.

Za vse morebitne informacije se obračajte na Okrajni odbor OF Celje-okolica, kjer lahko dobite polnočnice ali pa oddate nabrani denar. Na razpolago je še nekaj blokov. Neraspe-čane bloke in kupone razpečanih blokov vr-nite.

Štev. tek. računa Akcijskega odbora je 625-6564-185.